

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten
äänenkannattaja ilmestyy Astoriassa,
Ore., joka tiistai The Western Work-
men's Publ. Society'n kustantamana.

Tilaushinnat Yhdysvaltoihin:
1 vuosikerta \$1.75. Puoli vuotta \$1.00
Canadaan ja Suomeen:
1 vuosikerta \$2.00. Puoli vuotta \$1.15

TOVERITAR

Box 99, Astoria, Ore.

Entered as second-class matter July
18th, 1911, at the Post Office at
Astoria, Oregon, under the Act of
March 3rd, 1879.

TOVERITAR

(THE WOMAN COMRADE)

Subscription rates in the United States
One year \$1.75 — 6 months \$1.00
IN CANADA:
One year \$2.00 — 6 months \$1.15

Toimitus:

HELMI MATTSON

Box 99, Astoria, Ore.

Työläisnainen vanhassa ja uudessa yhteiskunnassa

Työläisnainen on kapitalistisessa
yhteiskunnassa äärettömästi sorrettu,
on ihmisoikeuksia vailla, hänen oikeu-
tensa ovat alapuolella niitäkin oi-
keuksia, joita porvaristo sallii tyomie-
helle. Parlamenttiin valinta-oikeus on
ollut parissa kolmessa maassa, perin-
tösuhteissa on nainen ollut aina huo-
nommalla puolella, perhesuhteissa on
hän ollut miehen alamainen ja aina
osoitettu syylliseksi. Kaikkialla on
ollut suoraan sanoin sellainen järjes-
tys, että voisi hyvin sanoa sen muis-
tuttavan villien järjestystä, jolloin nä-
mät vaihtoivat, ostivat, rankaisivat ta-

hi ryöstivät naisia, kuten tavaraa,
nukkeja tahi juhtia. "Kana ei ole
lintu, eikä akka ihminen. — niin on
arveltu tässä riistoyhteiskunnassa.
Sellainen tila on tietenkin epämielui-
nen työläitekevälle luokalle — köyhä-
listölle.

Työväenluokan suurin enemmistö
on naisia. On siis ymmärrettävää,
että jos köyhälistön eri puolisko-
jen kesken vallitsee eriarvoisuus niin pro-
letariaatin taistelu käy paljon hei-
kommaksi. Ilman työväenluokan nai-
sen apua ei yleinen voitto ole ajatel-
tavissa, ei ole saavutettavissa "työn
vapautus." Sentähden on työväen-
luokalle sydämen asiana, että prole-
taarien mies- ja naisosien välillä val-
litsee täydellinen toveruus, jota tove-
ruutta vahvistaa tasa-arvoisuus. Venä-
jänsä neuvostovalta on tämän tove-
ruuden ja tasa-arvoisuuden toteutta-
nut elämän kaikilla aloilla: avioliitos-
sa, perhesuhteissa, poliittisissa oikeu-
ksissa j.n.e. Kaikkialla ovat naiset
tasa-arvoisia miesten rinnalla.

Sosialistien tehtävänä olisi edistää
tämän tasa-arvoisuuden kehittämistä
elämässä. Tässä suhteessa täytyy al-
inomaan selittää työväen laajoille ker-
roksille, että niille naisten orjuutta-
minen on hyvin vahingollista. Tähän
saakka naista on työmiestenkin ta-
holla pidetty "akkana". Mutta "ak-
kakin" alkaa puhua yhteiskunnal-
lisissa asioissa. Neuvosto-tasavallassa
on työläisnaisella oikeus, tasa-arvoi-
suus miehen kanssa, valita edustajia
kaikkiin neuvostoihin ja tulla sinne
valituksi, hän voi hoitaa minkä ko-
misaarin virkaa tahansa. Hän voi
suorittaa ja tehdä yleensä mitä ta-
hansa ilman poikkeuslakeja.

Naistyöläiset sanotaan olevan pal-
jon kehityksessä miehistä jälellä. Tä-
ssä tarvitaan pontevaa työtä miesten

kesken, jotta nämä lakkaisivat kat-
somasta halveksien naistyöläisiä, ja
naisten keskuudessa otettaisi suurem-
pi kurssi, ettei arkailtaisi ja hämillään
cikeuksia käytettäisi.

Neuvostovalan tehtävänä on vapa-
uttaa työläisnainen vanhentuneista
muinaisista suhteista. On otettava
toimeksi yhteiskunnallisten ruokalain
perustaminen, lasten seimien, lasten-
terhojen, leikkikenttien lasten kesä-
siirtolain y. m. järjestäminen, joten
nainen saa tilaisuuden ja vapauden
työskennellä kaikella tarimollaan sa-
malla tavalla kun miehen yhteiskun-
nallisen elämän eri aloilla.

Kommunistinen naisten kongressi

Ritkasta tiedotetaan, että kommu-
nististen naisten toinen kongressi al-
koi istuntonsa Moskovassa kolman-
nen kansainvälisen kongressin yhtey-
dessä, joka kokoontui kesäk. 9 p.

Moskovasta tulneiden tietojen mu-
kaan on naisten kongressiin osaa ot-
tanut neijä edustajaa Yhdysvalloista.

Venäjällä suositetaan taitei- lijoita

Isadora Duncan, maailmankuulu
tanssijatar matkustaa piakkoin Mos-
kovaan. Hänellä on mukana joukko
oppilaita, jotka häntä seuraavat tans-
sikoulun perustamiseksi tuhannelle
lapselle. Tanssijatar on eräälle Daily
Heraldin kirjeenvaihtajalle kertonut,
että hänen koulussaan ei opeteta yk-
sinomaan tanssia, vaan tulee sen
ohjelmaan kuulumaan myöskin puhe-
taide ja plastiikka. Taiteilijatar
kuuluu sanoneen seuraavasti: "Neu-
vostohallitus on ainoa hallitus mail-
massa, joka kiinnittää huomionsa
lasten kasvatukseen tässä hengessä.

Myötätuntoni Venäjän vallankumous-
ta kohtaan on suuressa määrin lujit-
tunut neuvostohallituksen suuremmo-
sen toiminnan kautta kasvavan suku-
polven hyväksi." Daily Heraldin ky-
selyyn, eikö häntä nälkä peloita, vas-
tasi taiteilijatar:

"Ruumiillinen nälkä ei merkitse mit-
tään. Se mitä minä alituisen pel-
kään, on henkinen nälänhätä. Ja se
juuri ravioo nykyään koko Europas-
sa, paitsi, kuten toivon, Neuvosto-Ve-
näjällä".

Naisten asuntopäivät Helsingissä

II.

Kokoukselle esitettiin viisi eri kes-
tustelukysymystä. Minkälainen tule-
lee vähimpiä vaatimuksia vastaavan
perheasunnon olla? 2—4 huoneen
ja keittiön huoneustot. Kotitalouden
vaatimukset asuntojen käytännölliseen
järjestelyyn nähden. Yksityisten nais-
ten asuntokysymys. Perheyhteiskei-
tolat kotitalouden avustajina.

Kaikkien kysymysten itse tarkoitus-
perään katsoen meillä ei ole mitään
muistutettavaa. Olihan niillä kaikilla
tarkoituksena saada helpotetuksi per-
hetaloudessa työskentelevien nykyi-
siä rasituksia. Eikä sitäkään vastaan
suinkaan ole mitään sanottavaa, että
kaikki yhteiskunnan asukkaat saisi-
vat asua mahdollisimman tilavissa ja
mukavissa asunnoissa.

Työväestöhän meilläkin on aina
kaikilla taloudellisilla ja valtiollisilla
taisteluilla pyrkinyt siihen, että sen
taloudellinen elämä tulisi paremmaksi
ja helpommaksi. Tosin näillä nais-
ten asuntopäivillä rouva Harmaja
heitti kyllä sellaisen väitteen, että mu-
ka työväki ei ole osoittanut tyytymät-

PAKINA A

Kaikkialla luetaan Toveritarta ja
joka puolelta koettavat raatajanaiset
tuoda ajatuksiaan ilmi tämän lehden
palstoilla, toiset onnistuen siinä pa-
remmin, toiset hieman huonommin,
nimitään ajatuksiensa tulkinnassa.

Kaikkia kirjeissä muuten on suun-
nilleen sama sävy. Ei siksi, että jo-
lainen kopioisi sanoja toisiltaan, vaan
siitä yksinkertaisesta syystä, että olo-
tilat muodostuvat nykyään kaikkialla
niin suuresti samallaisiksi, että se jo
itsestään tekee kirjeiden sisällöt hy-
vin yhdenmukaisiksi. Niinpä eräs to-
veritar Canadaa kirjoittaa näin:

"Miehillä ei ole työtä, ruoka on
hallista."

Siis sama juttu kun kaikissa muis-
sakin paikkakuntautisissa. Toinen
huomattava puoli tässä kirjeessä on
se luonnollinen terve tapa, jolla hän
seloittaa kysymystä työläisnaisen elä-
mästä. Täten hän sanoo:

— Niin se on kyllä totta, että nai-
silla on vähän aikaa lukemiseen, e-
tenkin tällaisella kantofarmarin vai-
molla. Kun rahattomana metsään
joutuu, ei ole elämä helppoa. Näin
vaatimaton ja yksitoikkoista on
maalla asuvan työläisnaisen elämä:
laita tuli uuniin heti herättyäsi, sit-
ten aseta padat ja kattilat, että ne
kiehuu ajoissa. Pue itsesi, mene
lehmää ruokkimaan, lypsämään, sii-
voa navetta, riennä sieltä takaisin.
Heti on käytävä valmistamassa ruo-
ka uuseen suuhun. Taas täytyy kiireh-
tiä siivoamaan astiat. Ei ole aikaa
istua, kun jo on kanojen ruokinta

mielessä ja vasikoitakin pitäisi muis-
taa juotella. Jo alkaa päivällisen
laitto taas sama työ alusta. Kaiken
sen tehtyä pitäisi ennättää auttaa
miestä — kantofarmaria — työntä-
mään kantoja ja kapuloita pois maal-
ta. Vaimoparalla olisi kotityössäkin
kyllin tarpeeksi, mutta ei auta sitä
katsoa, pitää yrittää niinkauan kun
nahka ja selkäruoto kestä. Vasta
kaikkien viimeiseksi on tilaisuus vil-
kaista kirjoihin ja sanomalehtiin,
mutta silloin on jo niin väsynyt, että
muistiparka tekee tenä ja ajatusky-
ky potkii vastaan. Sittenkin koeta-
me seurata mailman menoa, sikäli
kun voimme, ja Toveritar luetaan
etukädessä."

Niin ovat tässä kapitalistisessa y-
hteiskunnassa asiat hullusti. On sitä
kuormaa heitetty työläisnaisen harti-
oille. Mutta mitäpä ollakaan, hae-
taanpa vaivaa vakavaa lääkettä. Se
lääke on sosialismi! Sosialistisessa
yhteiskunnassa eivät kaikki vastukset
enää työläisnaisen rauhaa häiritse.

Juhani sanoo Kiven "Seitsemässä

veljeksessä": ihminen on kulki ja elä-
män myrskyisellä merellä." Niinhän
se on, mutta tämä "elämän meri"
saadaan tyneemmin lainehtimaan, jos
sitä yhdessä yritetään. Sosialistinen
yhteiskunta ei saavu paljaalla puhumi-
sella, eikä se taivaasta meteorin ta-
voin tipahda. Sen meidän tulee us-
koa. Vasta voimakkaan taistelun
kautta ja kaikkia kokemusten kaut-
ta opittuja keinoja käyttäen me pää-
semme siihen yhteiskuntamuotoon,
jonka ensi aakeleita nyt Neuvosto-
Venäjällä otetaan. Kovat ovat siellä
kin taistelut käyty ja ehkäpä vielä
paljon kovaa käymättä, mutta lopul-

liseen voittoon kerran päästään, se
on luokkatietoisien työläisen vakaumus
kaikkialla. Lenin sanoo eräässä kir-
jassaan, että sosialistiseen yhteiskun-
taan ei päästä suoraa tietä, vaan sin-
ne kuljetaan porras portaalta. Sen
työväenluokan kokemukset o-
soittaneet todeksi. Mutta siitäpä saa-
vat sosialistien vastustajat vettä myl-
lynsä sanoakseen, että johan sanoim-
me, etteivät ne sellaiset suunnitelmat
kävele. Kyllä vain pitää Venäjällä-
kin porvareiden apuun lopussa tur-
vautua.

Eipä silti sinnepäinkään! Luokka-
tietoiset Venäjän toverit eivät turvau-
du porvarien apuun siinä merkityk-
sessä, mikä se nyt porvarien ja so-
sialistipettäjien taholta leimataan. He
vain antavat porvareille tilaisuuksia
niin paljon kun työläisten "tämän
päivän edut" määräävät ja siihen vaa-
tivat. Tämä juttu ei nyt kuulu juuri
edelliseen asiaan paljoakaan, mutta
kun se kuitenkin on mailman työ-
väen purjehtimista myrskyisellä me-
rellä, niin saakoon sekin mutka tä-
män jutun kyljessä tilansa.

Niin, työväenluokan on taisteltava,
taisteltava vapautensa puolesta koko
mailman kolkilla. Siitä taistelusta ei
pääse vapautumaan paremmin Cana-
dan korven raatajanaiset, kun vilja-
vammien aavikon työmuuraiset.
Kaikkien on käännettävä toisilleen oje-
nettava ja toisiaan taistelussa tuetta-
va, muutoin ei synny se suuri vallan-
kumous, jota maailman raatajarahvas
edottaa ja toivoo. Ihminen on usein
kylä hiihyäinen ja hataramietäinen,
ei pysty ohjaamaan omaa laivaansa,
vaan joutuu väliä epätoivoon ja
kännistyy ja näantyy kun rotta sei-

ränjuureen. Mutta tällaisten suurten
valtavien melkeiden aikoina pakosta
leväperäisinkin kastattava asiaan, kun
aika vaatii. Sosialismi on se ihmeelli-
nen vipu, joka jokaista työläistä voi
kohottaa, jos nimittäin sen vivun lä-
hettyvillä liikkuu eikä aivan syrjä-
ssä omissa pyyteissään ahertele.

— Mailman vallankumous nyöhyä-
tyy, sanotaan. Mutta herrannimessä!
Alkoon vain työläisnaisen syyksi se
rikos jääkö. Kiiruhtakaamme siis
mukaan, alkäämme ylenkatsoa etsik-
koikaamme.

Mitään emme käsitä, ei vallankumo-
usta eikä muuta, jollemme ennenkaik-
kea kehittä itseämme, valista itseäm-
me ja kasvata itseämme. Sitä emme
voi tehdä, ellei meillä ole siihen vä-
lineitä. Miksi siis hylkäisimme ne
vähätkin välineet, jotka meitä tietoi-
suuteen johdattavat. Meidänkin jou-
koamme on petteureita, jotka rien-
tävät kauemmaksi kotikuusta, rien-
tävät merta edemmäksi kalaan. On
naisia, jotka voivat itsekkäissä pyy-
teisissään mennä niinkin pitkälle, että
avustavat ja lukevat — kannattavat
sellaisia aatteita — sellaisia välistus-
välineitä tukevat, joiden tarkoitus ei
ole ohjata työläisnaisia vallankumouk-
sallisen lipun juurelle. Te Canadian
raatajasiskot, puhukaa te todellisten
luokkataistelijain tavalla, "kannattakaa
te niitä -laitoksia ja lehtiä, jotka tais-
televat tinnimättömillä luokkataistelu-
periaatteilla. "Marxin Kallen parran
kautta" me työläisnaiset vannomme
kulkevamme luokkatietoisien joukon
mukana ja hylkäämme kaikki refor-
mistien ja vastavallankumouksellisten
lähentelyt.

No niin, kirjoittakaapas edelleen-